

[Aksel Larsen.]

fører i denne sag og stiller med sin statsministers velsignelse forslag til en dagsorden, som siger: vi skal imødekomme de konservatives og venstres krav, endnu før vi er nået frem til en udvalgsbehandling om værneskatten, og man vil imødekomme dem ikke alene derved, at man sænker indtægtsgrænsen, men også derved, at man giver fradragsret, og man vil imødekomme dem derved, at man skal finde andre finansieringsmuligheder end tvangslån, hvilket formentlig kun kan tænkes at være et frivilligt lån med en adskilligt højere rente. Ja, det forbavser ikke os kommunister, at det går sådan, når det kommer til stykket. Det må måske være tilladt at sige, at så skulle statsministeren, når han alligevel var indstillet på at gå så langt, have været lidt forsigtig med at tale om, hvad socialdemokratiet førte sin valgkamp på, og hvad det ikke førte sin valgkamp på. Hvad end socialdemokratiet førte sin valgkamp på, førte det ikke sin valgkamp på, at den fattige enkes skærv skulle inddrages til at betale oprustningsbyrderne. Det førte ikke sin valgkamp på, at der skulle være fradragsret på værneskatten, og det førte ikke sin valgkamp på, at lånene til at finansiere oprustningen skulle optages til højere rente end den rente, regeringen var indstillet på i august.

Det turde være en selvfølge, at kommunistpartiet ikke ser sig i stand til at stemme for det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s forslag til motiveret dagsorden, lige så lidt som vi kunne stemme for originalen til denne dagsorden, der oven i købet forekom os rent sprogligt set at være bedre formuleret og at have mindre overflødige kruseduller, og som var forfattet af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft.

Så har det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) foreslået en anden dagsorden, og den skal jeg udtale mig om, men jeg må forudskikke den bemærkning, at jeg ikke ved, om vi kan komme til at stemme imod den, da jeg ikke kan se, hvorledes den kan komme til afstemning, idet jeg går ud fra, at den af det ærede medlem hr. Poul Hansen først stillede dagsorden om frafaldelse af alle regeringens programpunkter vedrørende værneskatten og finansieringen af forsvarsudgifterne skal til afstemning først. Vi har jo en række fortilfælde her i tinget, hvor der har været stillet adskillige dagsordener af vidt forskellig karakter. Jeg kan f. eks. minde om dagene fra 14. oktober til 20. oktober 1949. Det var også under en

finanslovdebat, hvor der blev foreslået en række dagsordener, som indgik i debatten, og det var følgende dagsordener: een stillet af undertegnede, som anbefalede, at oprustningsmillionerne blev anvendt til produktive beskæftigelsesforanstaltninger, een stillet af det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der oprullede en plan for den økonomiske politik, og een stillet af det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som kort og godt krævede handelsministerens afgang. Så kom der en fjerde dagsorden, stillet af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som i hovedsagen udtrykte, at man godkendte den foretagne devaluering. Denne sidste blev sat først til afstemning, og da den var vedtaget, erklærede folketingets høje formand, at med denne afstemning var de øvrige dagsordener bortfaldet og kunne ikke komme til afstemning.

Vi har et lignende fortilfælde i samlingen 1948—49. De ærede medlemmer kan læse om det i folketingstidenden sp. 4994—5003. Det var under en debat den 8. april 1949, hvor det ærede medlem hr. Erik Eriksen foreslog en dagsorden, der udtrykte mistillid til regeringens evne og vilje til at genskabe erhvervsfriheden. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fulgte efter med en dagsorden, som sagde, at nu, hvor man havde vedtaget Atlantpagten, måtte man se at få gang i oprustningen. Jeg kom med en dagsorden, der udtalte sig imod Marshalloverenskomsten og Atlantpagten, altså en decideret udenrigspolitisk dagsorden, og det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede en dagsorden, der krævede en friere økonomisk politik. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslog en femte dagsorden, som udtrykte, at der var en pligt til samarbejde mellem de demokratiske partier om en økonomisk politik. Denne sidste blev af den høje formand sat først til afstemning. Nu kunne man godt mene, at den egentlig ikke kunne overflødiggøre f. eks. dagsordener, der var stillet om udenrigspolitiske spørgsmål, men ikke desto mindre erklærede formanden — iøvrigt i konsekvens af den praksis, der har været gældende herinde —, da det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards dagsorden var vedtaget, at nu var samtlige de øvrige dagsordener dermed bortfaldet.

Jeg må derfor regne med, at jeg ikke kan få mulighed for i dag at stemme imod det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s dagsorden nr. 2, for hvis man først vedtager en dagsorden nr. 1, hvor det siges, at nu går man videre i finanslovdebatten, kan det også formelt hævdes, at så er dags-